

Szerkesztői iroda:

Belmagyar-utca végén (Máriaffy-ház), a hová a lap szellemi részét megillető közlemények czimzandók.

Az „Ellenzék” előfizetési díja:

Egész évre . . . 16 forint. Negyedévre . . . 4 forint.
Félévre . . . 8 forint. Egy hónap . . . 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 krajczár.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Kiadó-hivatal:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyesűg czentiméternyi tér ára 4 krajczár. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek.

Reklám sora 1 forint.

Bélyeg-illeték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora 5 forint.

Nyilttérli cikkeik garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Néhány komoly szó.

Kolozsvár, decz. 15.

Senki se kicsinyelje azt a mozgalmat, mely most úgy látszik ország-szerte megindult, s a melynek célja felébreszteni a társadalmat az osztrák kapzsiság ellen való erélyes védekezésre.

Hiszen itt nem arról van szó, hogy valamelyes — papiros hadjáratot indítsunk az osztrák ipar ellen. Nem is csak az a cél, hogy egy ideig a sajtóban, vagy magánkörökben felbuzduljunk a dolog mellett és irjunk, vagy beszéljünk dolgokról, a melyek nem tetszenek az osztráknak, s a melyek jól hangzanak a magyar füleknek.

Azzal, hogy csak sajtóban és magánkörökben foglalkozunk — habár sűrűn is — a kérdéssel, s ugyszólvá állandóan felszinen tartjuk, még nem nyerjük meg az ütközetet, amár hogy egyelőre nincs más fegyver a rendelkezésünk alatt, mint a toll és a szó és ha ezt a két fegyvert észszerűleg használjuk fel, akkor a csatát már félig megnyertük.

Ilyen országos akciónál, mint a milyen ez is, egy előre tényleg csak a toll és a szó fegyverei állanak rendelkezésünkre.

Egyelőre kötelességünk selső sorban nekünk a sajtó munkásainak, hogy helyesen informáljuk a magunk olvasó közönségét egy országos jellegű és életbevágó közkérdésről. Aztán, ha mindenüjág megteszi ezt a maga szűkebb körében egy idő múlva tapasztalni fogjuk, hogy a magyar társadalomban bizonyos forrongás támad, az emberek egyre nagyobb körökben és egyre erélyesebben kezdenek foglalkozni valamely országos kérdéssel és mikor egy ideig csak beszélnek róla, utóbb már sokakban felébred a — cselekvés ösztöne és ekkor márolyan fegyvereket is magukhoz ragadnak az emberek, a melyekkel az ütközetet kedvező erélyvel vívhatják meg.

A magyar társadalom most — épen a sajtó fellépése és információja következtében — ilyen szerű forrongásban van. Az emlék és a kedélyekben bizonyos felbuzdulás, bizonyos harcziavág vette át az uralmat, s már is kezd megérlelődni az az eszme, hogy az osztrák ipar túltengése ellen való védekezés nemzeti közszükséglet képez. Ma már ország-szerte nagyobb köröket hódít meg a felvetett eszme

és minket most már biztat a remény, hogy az a tollharcz, mely ma még csak a papirosra foly, nem sokára az életbe megy át, a hol aztán az a komoly cél — melyért küzdünk — megvalósulni fog.

A kérdés, mely ország-szerte foglalkoztatja az elméket, igen egyszerű és könnyen megoldható. Magyarországra — mint már tudva van — a kvótáfelelés következtében újabb teher hárított, a mely közjóvedelminkből évenként közel négy millió forintot emészt fel.

Minthogy ezen a dolgon ezen az uton már nem változtathatunk, gondoskodnunk kell arról, hogy a mit a révén elvesztünk, megnyerjük a vámon, vagyis, a mit a közös költségekhez való hozzájárulásban elnyel az osztrák, mi vegyük azt vissza az által, hogy szorítsuk ki az osztrák iparcikkeket a magyar piacokról.

Ezt nekünk megcselekedni teljesen hatalmunkban áll és olyan tény ez, a mely ellen az osztrákoknak egyáltalán nincs módjukban védekezni.

Mihelyt a magyar fogyasztó közönség meggyőződik arról, hogy hazafiúi kötelességet teljesít azzal, ha nem vásárol osztrák portékát, akkor már tudni fogja azt is, hogy az a sok millió forint, a melyet az osztrák iparosok évről évre a magyar piacokon szedtek és szednek össze — megmarad az országunkban és növelni fogja a nemzeti vagyonát.

Tán nem is kell senkinek magyarázgatnunk azt, hogy a közvagyonosodás minő hatalmas eszközt bírja abban, ha a magyar pénz megmarad a magyar határok közt. Ha Magyarország valamikor abba az állapotba jut, hogy a pénze magának marad és maga értékesítheti, akkor a magyar olyan hatalmas eszközt fog birtani, a melylyel az ország vagyonai fejlődését legsikeresebben munkálhatja meg.

Am ebben a küzdelemben egyelőre legnagyobb szerep a magyar kereskedőknek és iparosoknak jut.

És ezt a néhány szót ezutalt egyenesen hozzájuk intézzük.

Ahhoz ugyanis, hogy a magyar fogyasztó közönség a hazai piacokról hazai árut szerezhessen be, elsősorban az szükséges, hogy a magyar kereskedők az üzleteiket magyar ipari termékekkel lássák el.

Mihelyt üzleteikből a kereskedők számúzik az osztrák portékát, ezzel ők

maguk szoktathatják rá legbiztosabban a magyar fogyasztó közönséget, hogy szükségleteit magyar ipari termékekkel fedezze

Igaz ugyan, hogy a magyar ipar különösen a fényüzési és kényelmi cikkekben ma még nem versenyezhet az osztrák ipartermékekkel, de ennek viszont az az oka, hogy a magyar fogyasztó közönség e téren folyton az idegen s leginkább az osztrák portékát kereste, mert az üzletben nem kapott egyebet.

Amde, mihelyt a kereskedők a hazai ipartermékekkel látják el az üzleteiket, s a fogyasztó közönség mintegy kénytelen lesz ezeket vásárolni, akkor a magyar iparosok igyekezni fognak olyan cikkeket állítani elő, a melyek izlés és külső csin és olcsóság tekintetében is kiállják a versenyt az osztrák ipar termékeivel.

Ekkor aztán a fogyasztók sem mondhatják, hogy a hazai ipartermékek nem alkalmasak a fényüzési és kényelmi szükségletek fedezésére és igényeiket maguk fogják a magyar ipari termékekhez szabni.

Ahhoz tehát, hogy az e téren megindult országos akció gyakorlati eredményekhez vezessen, első sorban a magyar kereskedők és iparosokra hárul az a kötelesség, hogy üzleteikből ők maguk szorítsák ki az osztrák ipari termékeket s a hazai fogyasztó közönséget ez uton juttassák abba a helyzetbe, hogy hazai üzletekben hazai portékát vásárolhasson.

Ezzel meg lesz adva egyik hatalmas feltétele egyrészt a magyar ipar fellendülésének, másfelől pedig a közvagyonosodás el lesz látva azokkal a biztosítékokkal, a melyek nélkül a fejlődés egyenesen lehetetlen.

Felhiyjuk tehát a hazai kereskedőket, szivleljék meg e néhány sort és lépjenek ők is ez irányban akcióba, így aztán a remélt siker okvetlenül következik.

A helyzet.

Budapest, decz. 14.

A képviselőházban a kvóta vita foly szakadatlanul. Még annyi szóznak feliratközve, hogy talán még a jövő héten sem ér véget az általános vita.

Nagy érdeklődéssel várják a Horánszky és eseeleg a gróf Apponyi beszédét.

A kormánypart hallgat s mint Kossuth Ferencz írja, e hallgatásnak csak egy kézzel fogható oka lehet: az, hogy a kormánypart nem

akarja késleltetni felszólalásaival a javaslat keresztültvitelét.

De vajjon miféle ok lehet a sietésre, midőn nagyon valószínűen az, hogy az osztrákok megszavazzák a kvótát és így csaknem bizonyos az, hogy ismét a korona fog dönteni?

E körülmények közt a sietésnek csak egy célja lehet: az, hogy mikor a koronának dönteni kell, akkor már megszavazta legyen a magyar országgyűlés a kvóta felemelését, úgy hogy a korona elé terjesztendő adatok közt az is szerepelhessen, a mi tanusodik arról, hogy Magyarország helyesli a kvótáfelelést.

Minthogy pedig Ausztria nem szavazta meg s ezzel kimutatta, hogy nem helyesli, a korona tehát nem tehet mást, mint azt, hogy legalább is három százalékkal emeli a kvótát, sőt talán többel is, ha tekintetbe veszi a két ország állásfoglalásának különbségét.

Minden hazafiásan és higgadtan gondolkodó embertől kértem, hogy ez helyes-e, eltartható-e?

Ha Ausztriában már megszavazták volna a kvótát, akkor érthető lenne azoknak vágya, kik a 67-es alapon állnak, hogy szavaztassék meg Magyarországon is és így kerültessek el a királyi döntést, melyet a törvény nem állandó megoldásnak, hanem kivételesen alkalmazandó remédiumnak kívánt tekinteni.

A függetlenségi párt elvi álláspontja ekkor sem változnék, de nem tűnnék föl oly visszatérő színben a kormány és pártjának igyekezete, mint most, mikor ennek más célja nem lehet, mint az, hogy fegyver kovácsoltassék arra, hogy könnyebben dönthessen ellenünk a korona.

A hazai ipar.

Írta: Hegedűs Sándorné.

Budapest, decz. 14.

A Pesti Napló vasárnapi számában „egy fogyasztó” nyilatkozott a hazai iparról. Erre a nyilatkozatra kíváncsi én is visszhanggal szolgálni. Egy életképet akarok szerkesztő urnak bemutatni. Ne ijedjen meg, kérem, ez az életkép nincs rímekbe szedve, tiszta próza az.

A nagyközönség, mely annyira rajong mindenért, a mi külföldi, mely ritkán bízik abban, a mi hazai, csak azért, mert megszokta a külföldi árut jobbnak és finomabbnak tartani, bizony nem tudja, mily gyakran főzi le az élelmes külföldi kereskedő.

Szerkesztő ur engedelmével szolgálók erre bizonyítékokkal.

Hét éve lehet annak, hogy a tanulmányait Londonban végző Loránt fiamat akarván látni, férjemmel Angolországha utaztunk, s egy szep napon épen akkor állítottunk be a fiamhoz, mikor az mit sem sejtve, ebédnél ült.

Arról, hogy fiam meglepetése mekkora volt, nem szólok, nem tartozik ide. Átesvén a vizsgálatás öröme és az utazás nagy fáradalmain, mint afajta vidéki emberek, mikor olyan világiárosba érnek, elmentünk várost nézni, muzeumokat, templomokat, szóval, amit csak lehetett.

Ahány diszes kirakat utközben volt mind

szerint kalapos, szabó, katona, tanító vagy pedig más leend az ura.

Hogy továbbá megtudja, vajjon férjhez megy-e még ebben az évben, az udvarra kifut, hamarosan egy rakás fát ölel össze, behozza azt és vigyázva megolvassa. Ha páros számú a behozott is, úgy bizonyosan még az idén férjhez megy; ha ellenben a behozott fanyaláb darabjai páratlanok, akkor még tovább viseli a szűz pártát és ebben megnyugszik.

Egész várháza a babonákak a karácsony éjjelének mise körüli ideje. Piszkafával felturkálja a gondos háziasszony szent karácsony éjjelén az alvó tyukokat, hogy többet tojjanak. Megnézi az eget, vajjon tündöklík-e azon sok csillag, mert akkor bőségsé lesz az apróságokban. Szakajtót is rak a ház asszonya az asztal alá, abba száraz szénát helyez, mely alá több marék kukoricát is tesz: ezt reggel a tisztán felsepert udvaron elszórja s attól hizik meg az apróság, a szénától pedig a szarvasmarha kövéredik meg. Mert hát ilyenkor beszáll a kis Jézus a házba s ezt dusszadagon megtölti a szerencse és áldás bőségeivel.

Felvágta az édes anya a család mindenik tagjának oda adott almát, egyetlen egynek sem metszette ketté magvát, ennél fogva egy sem fog meghalni közülök ez esztendőben.

Másnap szent karácsony napján lesve leli a várandós asszony a háznál, ki jön be ma először, férfi-e, vagy nő? Ha férfi lép át először a küszöböt, akkor fiu fog születni, ellenesetben leány.

megnéztük bizony, mert hát hiába, más ott a kereskedelmi élet, mind itthon nálunk.

A kirakatok nézése közben egy bőröndös-üzletnél akadunk fenn, oly szép volt ott minden, hogy be is mentünk az üzletbe, hogy megvegyük azt a gyönyörű uti toalett-bőröndöt, mely a kirakatban különösen lekötötte figyelmünket. Férjem ugyanis akart valami londoni emléket venni, szükségse is volt ily táskára, hát megvettük. Felesleges mondanom, hogy jó borsos volt az ára. De szép volt.

Itthon sokszor elnéztük azt a finom angol izlést, azt a kitűnő munkát. Különösen megnyerték tetszésünket az egyszerű külsejű, de elegáns kefék, melyeknél szebbeket, jobbkat alig lehet látni, szóval ezekben is a fejlett angol izlést és kitűnő, szolid munkát bámultuk, irigyen gondolva arra, miért nem képesek a hazai iparosok erre? Minden darabon — tehát a keféken is — rajta volt a felirat: „english work.”

Csakhogy egy ízben egyik kefe fájának belső felén is megpillantottam egy felírást egész apró betűkkel volt, mintha eldugták volna: „Pozsony.” Mi lehet ez? Kinek van kedve éppen Pozsony városáról nevezni el egy kefefajt Londonban? Sorba néztük valamennyi kefék, mindegyiken rajta volt ugyanoly helyen: „Pozsony.” Soká tűnődöttünk ezen a furcsaságon, mignem egy svábhegyi tolvajnak, a ki az egyik ablakunkon bemászott, megtetszett a londoni táskánk és elvitte azt a Pozsony-jelű kefékkel együtt. Ezzel tűnődésünk tárgyai is eltűntek.

Évek múltán egy véletlen nyomra vezetett minket. Nem a táska nyomára, az ugyan örökre elfűt számunkra, hanem tűnődésünk nyomára. Ez most a nyáron történt, a mikor férjem a felsőmagyarországi gyárakat indult megnézni, s minthogy ez az ut nem volt hivatalos jellegű, kértük, vigyen el minket is.

Nem ment ez olyan könnyen, de végre csak ment, azaz: hogy mi is mentünk. Első állomásunk Pozsony volt, ahol egyebek között a Grüneberg-testvérek gyönyörű kefégyárát néztük meg. Arról, hogy mily benyomást tett ez az igazán szép gyár reánk, az a tisztaság, pontosság és csin, nem beszéllek, nem tartozik ide, de igen a kefék, a rózsák, a viola-, mahagoni- s minden egyéb fából készült szebbnél-szebb kefék, melyek láttára eszembe jutott a mi londoni táskánk, illetve annak keféi. A sokféle kefe között megtaláltam azoknak párját is, s mikor elmondom a gyárosnak, hogy mi Londonban vásároltunk ilyeneket, azt a választ kaptam, hogy az természetes, mert ő igen nagy mennyiségeket szállít oda, amit megismerhetek abból, hogy azoknak a keféknek a belső lapján kis be-

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1899. Deczember 15.

Karácsonyi szokások.

Olyan szomorúnak, egyhangúnak, sőt kihaltnak látszik télen a világ. Hidegen és busan kel fel a nap, fagyosan, kétségbeesetten és sietve tűnik le este. Régóta időgen hazában dalolnak szárnyasaink. Ijesztő látványt nyújtanak a lomb és virágvesztett fák és bokrok kopár ágai. Minden olyan örömtelen, siri és élettelen, hogy azt hinnők, miszerint eljött az irtózató végtelek.

Pedig dehogy.

E szomorúnak és kiholtnak látszó téli világban is pezsgő élet és öröm. Pezsgő életet s igazán szent örömet alkotnak és nyújtanak a télnek ünnepei: Miklós és Lúca napja, mindenek felett pedig az ünnepek királya, koronája, a szent és boldog, a fényes karácsony.

Hogyha mi sem derítné fel a télnek fagyos egyhanguságát, csupán a karácsony, ez is elég volna elfeledtetni a zöld mezőt, lombos ligeet, illatos virágzónt, dalos madársereget és mindent, a mi szépet, kedveset a természet nyújt.

Vahitő északi fény a karácsony, mely ábrándos ragyogással tölti el a lehengott téli természetet s örömmárral gazdagítja a szívek érzelmét, gond nélkül gyermekeké teszi az öregeket, kik megelégedett lélekkel nézik saját „én”-jüket a boldog ifju csoportban, mely

várva várja a boldog karácsonyt, mely magához csábító szíren, vázsvesszővel ellátott bűvölő hatalmasság, szívelelke, öröme, mindene fiatalnak, vénnek, férfiaknak, nőnek, gazdagnak és szegénynek egyaránt.

Ezért mondatik „boldog karácsonynak.” Már hetek óta foly titkon a készülődés a nagy ünnep előestéjének meglepetéseire.

A gondos szerető szülők titkolódzva vesznek a karácsonyfát és rejtik el a gyermekek szemét elől a számukra vásároltatkat, hogy annál nagyobb legyen a gyermekek öröme, mely a diszes karácsonyfa láttára szemökből sugárzik.

Beköszönt végre a várva várt est. Fényárban uszik az aranyalmával, dióval, süteménnyel és egyéb ajándékokkal ellátott ragyogó karácsonyfa, mely köré gyűlt egybe a család apraja nagyja.

Íma és ének után karácsonyi verseket szavalnak el a gyermekek szeretett szülőiknek, ezek pedig azután juttatják kinek-kinek a részére szánt ajándékokat.

Mily nagyszerű, boldogító látvány.

Azután asztalhoz ülnek, mely a körülményekhez képest illően meg van rakva ételekkel.

Elmaradhatatlan azonban a mézesmákos tészta, a gyermekek kedvence étele, követozik a különféle játékok dióra vagy mogyoróra, ez már a bevett szokás, melytől eltérni talán egyenlő volna a bűnnek.

Igy tart ez éjjelig.

Ekkor megkondul a templomba hívó harangnak méltóságos hangja. Mennek éjjeli misére.

Sz. 1180—99 k. b.

1192. 2—2.

Pályázati hirdetmény.

A kormányzatnra bizott Kolozsvármegye mező-örményesi járásában megürlt járási orvosi állásra ezennel pályázatot hirdetek s felhivom azokat, a kik ezen 500 frt évi fizetés és 100 frt utiatalánnyal javadalmazott állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t. cz. 9. §-ban előirt minősítést, a tisztí orvosi vizsga letételét és eddigi szolgálatukat igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérésüket hozzám **folyó évi deczember hó 27-ig** annyi-val is inkább adják be, mert a később érkezők figyelembe nem vétetnek.

Kolozsvármegye és Kolozsvár szab. kir. város főispánjától.
Kolozsváron, 1899 deczember 4-én.

Gr. Böldi s. k.
főispán.

Sz.: 850—899.

1202. 2—3.

Pályázati hirdetmény.

Nagy-Sármás község előjárósága, a nagysármási körjegyzőségbe, melyhez Nagy-Sármás, Kis-Sármás és Bald községek tartoznak, rendszeresített körszülésznoi állásra ezennel pályázatot hirdet és felhivja mindazokat, kik ezen körszülésznoi állást elnyerni óhajtják, hogy szülésznoi oklevél, születési és erkölcsi bizonylattal felszerelt és szabályszerűen bélyegzett pályázati kérésüket 1899. évi deczember hó 28-áig Nagy-Sármás község előjáróságához adják be.

A körszülésznoi állás javadalmazása évi 100 frt készpénz, és szülési esetenként a felek által fizetendő 1 frt díj, köteles azonban a megválasztandó körszülésznoi, a teljesen vagyontalan anyákat, ingyen segélyben részesíteni.

A választás Nagy-Sármás községben deczember hó 30-kán fog megejtetni; az állás azonnal elfoglalandó.

A község előjáróságától.

Nagy-Sármáson, 1899 deczember hó 10-én.

Huszár Albert,
kjegyző.

Kisgyörgy Sámuel,
fbíró.

Kis családú nős kertész,

ki a kertészet minden ágában jártas, **1900 január elsejére állást keres, mint uradalmi kertész**, eddigi működéséről mint kertész igen jó bizonyítványokkal rendelkezik.

Szíves megkeresések **Pardy György** Bun, u. p. Héjasfalva intézőndök.
1207. 1—1.

Budapesti szivattyú és gépgyár r. t. Erdélyrészi képviselote.

Kolozsvári vízvezeték

és csatornázási vállalat.

Kolozsvár, Főter 18.

Bányai K. és Társai.

Telefon 324.

Téli időszakra ajánljuk újabb berendezéseinket.

Befagyasztó gyorsolvasztó készülékeinket, csövek kidugasolásához gépeinket, falak kiszáritásához koks kemenczeinket, pinczék és aknákból szennyviz kiszivattyúzásához építkezési szivattyúinkat, egy-két és négy emeletes erőre.

Gépeinket és szerelvényeinket használatra is kiadjuk.

Vízvezeték, fürdő-szobák, szagtalan klosettek, fali kagylók, csatornázások és szivattyúk hibás felszereléseiknek átalakítását és javítását gyorsan és pontosan a legolcsóbban elvállaljuk.

Kész szolgálattal

Kolozsvári vízvezeték és csatornázási vállalat.

Bányai K. és Társai.

Telefon 324. Kolozsvárt, Főter 18. sz.

1198. 1—20

Exelótt **WALSER FERENCZ.**

Hasznos karácsonyi és ujévi

ajándékok kaphatók

Sárga Kristóf

fehérmű vászon és szőnyegraktárában **Kolozsvárt, belközép utca 3. szám.**

Nagy választék: férfi és női fehérmű, asztalnémi, mindenféle szőnyeg, függöny, ágy és asztalterítő és paplanokban.

1186. 3—x.

Csak férfiak

kaphatnak: 2 gyűjt. 120 drb. **érdekes pillanati felvételeket** és egy egészen új tengerentuli ritkaságot **16 színes képen.** A 3 gyűjtemény előleges pénzbekeüldéssel csak **1 frt.** Bélyegeken is küldhető. Utánvételt 30 krral több. — Bérmentve küldi: **J. KANN, Wien, II. Jägerstrasse 26. 1184. 3—3**

A legolcsóbb politikai napilap.

A „Reggeli Ujság” 1900. január 1-ére előfizetést indit. A „Reggeli Ujság”-nak ugy a politikában, mint a társadalmi, közgazdasági, művészeti és minden a közügyet érdeklő kérdésben csak egy irányelve van: az igazságot megírni és bármiféle tekintet nélkül azert küzdeni. Irodalmi része előkelő színvonalon áll, híradása mindenről megbízható és gyors. Kitéró regényt és érdekes tárcákat közöl.

A „Reggeli Ujság” egyik célja az, hogy a jelenlegi súlyos gazdasági viszonyok között a magyar család anyagi érdekeit és megélhetését mindenképen előmozdítsa.

A „Reggeli Ujság” mindennap **nyolcz** oldalon jelenik meg és **tényleg a legolcsóbb politikai napilap.**

A „REGGELI UJSÁG” előfizetői teljesen ingyen kapják a „MAGYAR NÉP” című képes hetilapot.

Tetszés szerinti fénykép után készült életnagyságu platin-képet 5 forintért.

Mutatványszámot kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal.

A „Reggeli Ujság” előfizetési ára a „Magyar Néppel” együtt:

Vidékre portómentesen:

Egy hónapra — — — — — 50 kr.

Negyedévre — — — — — 1 frt 50 kr.

Budapesten házhoz hordva:

Egy hónapra — — — — — 30 kr.

A „Reggeli Ujság” kiadóhivatala.

1205. 1—2.

Budapest, Józsefkörút 19.

Elsőrendű

hazai gyártmány.

Mégis csak legjobb a mindenütt kapható

Fiumei

Csokoládé

és

C a c a ó.

1097. 8—20.

Kávéházi berendezés,

ugymint:

2 carambol billiard-asztal, nádszékek, vasasztalok és kávéházi cassa

jutányos áron eladó.

Értesítés szivességből **Kikakker-kávéházban.**

1206. 1—3.

Védjegy.

FERENCZ

pálinka (sósorszesz)

VÉRTES gyógyszerész-féle

használatban a leghatásosabb.

● Egy üveg 1 és 2 korona. ●

Kapható:

Gyógytárakban, drogueriákban és fűszerkereskedésekben.

MATUTSEK JOZSEF

férfi, női és gyermek cipész-üzlete

Kolozsvárt, Főter 2. sz.

Megrendelések beküldött mérték, vagy lábbeli-minta után a legjobb anyagból és divat szerint lehetőleg gyorsan teljesíttetnek.

257.(80—x.)

Specialista
SERV-
KÖTÖKBEN.

A Keleti-féle cs. és kir. szab. sérvkötő a legtekélyesebb ezen nemben, nem csuszlik, nem gyakorol kellemetlen nyomást és eltávolítja az eddigi sérvkötők hiányát.

Árak:
egyoldalu 6 frt
kétoldalu 12 frt

Gyáramban (alapított 1878) készülnek ezenkívül: mülábak, műkezek, járó és nyújtógépek, egyenestartók (Hessing-féle rendszer); orthopadiái fűzők, haskötők, göröserharisnyák és mindenféle gummiárak urak és hölgyek részére.

Megrendeléseket pontosan és diszkrétan eszközöl:

KELETI J. orvos sebészeti, mű-és kötő-szer-gyáros.

Budapest, IV. Korona-herceg-utca 17.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.
1098. 5—16.

Tiszta, zamatos asztali-, pecsenye-, csemegeborok, cognac, fenyővíz, szilvorum, borseprő- és édesített szeszes italok

ÁRJEGYZÉKE

Érvényes 1899 július 15-től kezdve.

Borok megnevezése		Hordók- ban, hektoliterenként	1 literes palackok- ban	0,5 lit. palackok- ban	Postahor- dókban, literenként	Szeszes italok megnevezése						Hordók- ban, hektoliterenként	1 literes palackok- ban	0,7 lit. palackok- ban	0,5 lit. palackok- ban	0,35 lit. palackok- ban	Postahor- dókban, literenként
		frt	frt	frt	frt	frt	frt	frt	frt	frt	frt	frt	frt	frt	frt	frt	
Asztali	1898 évi	23.	—	—	39	Cognac ***	280.	3.	2.10	1.60	1.10	3.20					
Asztali	1897 évi	23.	—	—	39	Cognac **	220.	2.	1.80	1.30	—	2.70					
Asztali	1896 évi	24.	36	—	40	Cognac *	130.	1.	1.20	—	—	1.80					
Finom asztali	1895 évi	26.	38	—	42	Valódi Szilvorium 1893 évi	80.	—	—	—	—	—					
Pecsenye	1892 évi	28.	42	—	44	Valódi Szilvorium 1895 évi	70.	—	—	—	—	—					
Schiller (piros)	1898 évi	23.	—	—	39	Valódi Szilvorium 1898 évi	60.	—	—	—	—	—					
Schiller (piros)	1896 évi	26.	38	—	42	Székely fenyővíz	47.	—	—	—	—	—					
Ráczürmös (6 borral feltöltve)	1898 évi	28.	42	—	44	Valódi borseprőpálinka 1898 évi	70.	—	—	—	—	—					
Kisküküllőmenti	1892 évi	30.	44	—	46	Allasch I. rendű	65.	—	—	—	—	—					
Marosmenti	1890 évi	32.	46	—	48	Császárkörte I. rendű	65.	—	—	—	—	—					
Rózsamáli	1896 évi	32.	45	—	48	Megyszesz I. rendű	50.	—	—	—	—	—					
Erdélyi	1890 évi	36.	50	—	52	Magyarkeserű I. rendű	50.	—	—	—	—	—					
Erdélyi Rizling	1896 évi	45.	60	32	61	Paprika ital (bikavér)	50.	—	—	—	—	—					
Bakator (Magyarádi)	1888 évi	47.	62	32	63	Rostopschin	50.	—	—	—	—	—					
Olasz Rizling	1888 évi	47.	62	32	63	Rum belföldi I. rendű	65.	—	—	—	—	—					
Tramini	1890 évi	52.	65	34	68	Rum belföldi II. rendű	50.	—	—	—	—	—					
Leányka	1890 évi	62.	75	38	78	Vanília liquor I. rendű	65.	—	—	—	—	—					

Hordók, üvegek, ládák saját árban adatnak, bérmentes visszaküldés mellett ugyanabban az árban vissza is vétetnek. Egy postahordó őr-tartalma circa 3.5 liter bérmentve küldjük. Hordóskáért külön 60 krt számítunk és bérmentes visszaküldés mellett arát megtérítjük. A borok vagy a pénz előleges beküldése vagy utánvét mellett szállíttatnak. Ismeretlen megrendelők az utóbbi esetben a bor értékének 10 százalékát előre küld-jék be. Az árak kötelezettség nélkül helyben, vagy vasutára feladva értendők. A borok fogyasztási adó nélkül, a pálinkafélék forgalmi adóval együtt értendők. Megrendelhető Kolozsvárt: **Voith Péter** urnál belmagyar-utca 2., **Barabás Károly** urnál külszappan-utca 8. valamint közvetlenül a **Székely Borkereskedés Részvénytársaságnál Székely-Keresztúron.** 1161. 5—6.